

Gang — og det gøre vi jo Alle — være af Interesse at give Loven en saadan Affattelse, at Regjeringen kan føres paa den bedst mulige Maade. Der vil saameend altid blive Mangler og Banfeligheder nok ved Administrationen. Jeg kan derfor ikke tro, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) kunde have ganske Ret, naar han kom med den Ytring, at Folkethinget er fuldstændig tilfreds med den hidtil brugte Affattelse af de midlertidige Love. Thi Folkethinget er og maa nødvendigvis være interesseret i, at disse Love faae den bedst mulige Affattelse ogsaa i den Henseende, som Regjeringen her stræber efter, nemlig at Statsstyrelsens Gang kan være saa uforstyrret som muligt. Folkethinget vil jo dog ogsaa nødvendigvis være tvunget til at indrømme, at hvis vi i Lar — eller overhovedet en Gang — skulde være saa uheldige ikke at have en endelig vedtagen Bevillingslov inden det nye Finantsaars Begyndelse, saa maa Folkethinget dog i ethvert Tilfælde ogsaa have sin Part — videre skal jeg ikke gaa — af Skylden for, at vi ikke ere komne videre. Der er jo efter Grundlovens Regel om Rigsdagens Sammentræden og om Finantslovens Forelæggelse givet et vist Tidsrum, hvori Arbejdet skal udføres. Man vil være nødt til, hvilken Opfattelse man end har om det andet Things Stilling til Finantsloven, at indrømme, at ogsaa dette andet Thing maa have en rimelig Tid til at arbejde ordentlig paa Finantsloven. Naar nu Folkethinget kræver og formodentlig antager jeg, siden det gjør det aarlig, er nødt til at kræve saa rundelig Tid, en saa stor Del af den Tid, som overhovedet kan eksistere indenfor det nævnte Tidsrum, til sin Behandling af Finantslovsforslaget, er det ikke mere end billigt, at det ogsaa, naar det Uheld indtræffer, at man af den Grund ikke bliver færdig i rette Tid, udstyrer Regjeringen saa rigelig og rundelig, som den mener, det kan gøres ved en midlertidig Finantslov. Bestræbelsen fra Regjeringens Side for baade at løse denne Tvivl og at faae en for Administrationen gunstig Affattelse af Bevillingen tilveiebragt finder jo yderligere Støtte i Udtalelserne i Landstinget i Sjor. Jeg tør ganske vist ikke gaa saa vidt, som den høitærede Regjering er gaaet i Motiverne, og end mindre saa vidt, som den høitærede Conseilspræsident er gaaet i sine Udtalelser, jeg tror paa disse Forhandlings første Dag, da han sagde, at han vidste, at Landstinget ikke vilde gaa ind paa den tidligere Affattelse af Bevillingsloven, jeg tør ikke en Gang gaa saa vidt, at jeg siger, at jeg har nogen bestemt Mening derom, thi Et er selvfølgelig

Udtalelserne i et Udvalgs Betænkning, og noget Mindet er Afstemningerne over dets Indstillinger i Salen, hvor jo oven i Kjøbet Reservationer blive tagne, men saa Meget er i det Mindste vist, at baade Regjeringen og vi have god Grund til at antage, at den hidtil brugte Affattelse vil finde Banfeligheder i Landstinget, og dette er efter min Opfattelse et fuldkommen berettiget og betydningfuldt Motiv for Regjeringen til at fremtætte Forslag til en ny Affattelse og for os til at tage det under Overveelse. Hvad nu den Affattelse, som Regjeringen har givet sit Lovforslag, angaar, vil jeg tilstaa, at den Udtalelse, som kom fra den høitærede Conseilspræsident den første Dag, da denne Lov blev behandlet, om at han ikke havde Noget imod at rette de Ord „efter det fremlagte Forslag til Finantslov for bemeldte Finantsaar“, forekommer mig at være af væsentlig Værdi; thi jeg kan ikke nægte, at det trods Motiverne er gaaet mig, ligesom det er gaaet det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein), at jeg fandt, at der i de brugte Udtryk kunde lægges en Henviisning til Bestemmelsen af Udgifternes Art, navnlig de nødvendige Udgifternes Art. Men i saa Henseende er jeg bleven fuldstændig beroliget ved den høitærede Conseilspræsidents Udtalelser, idet det jo deraf fremgaar, at det er Meningen med disse Ord kun at sætte en Beløbsbegrænsning. Men jeg er enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) i de Udtalelser, han fremkom med, jeg tror den første Dag, at han kunde ønske en nærmere Bestemmelse af Ordet „nødvendig“. I denne Henseende maa jeg slutte mig til ham, men jeg maa gjøre en Indsigelse imod en Udtalelse, eller jeg tror flere Udtalelser, som ere fremkomne her i Salen netop med Hensyn til dette Udtryk, og som sigtede til at reducere det Ansvar, som der skal paahvile Regjeringen overfor Rigsretten. Det er jo Skik og Brug fra den ærede Oppositions Side at draae Rigsrettens Upartiskhed noget i Tvivl, og den ærede Opposition har faaet en Støtte fra en Side, som rigtignok er kommet mig meget ubentet, nemlig fra en Forfatter i den Berlingske Tidende. Det er den Forfatter, som skriver under Mærket Z., og som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5de Valgkreds pleier at omtale, hver Gang han har Ordet. Denne Forfatter har fremst i den Berlingske Avis nogle statsretlige Udtalelser, hvis Resultater jeg for mit Vedkommende paa ingen Maade allesammen kan godkende, men som jeg dog ikke finder nogen Anledning til videre at komme ind paa. Den Udtalelse, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te